

Цифритъ въ тая таблица, очевидно, не сж напълно точни и трѣбва да ги считаме за минимални. Така, въ „вѣдомостъта“ на Вжтрѣшното Министерство числото на емигрантитъ за Америка отъ Търновския окржгъ само прѣзъ 1907 г. до 15 ноември е 4015, а въ тая таблица, за еластично взетитъ 1906—1907 г. (вѣроятно до срѣдата на 1907 г.) — е 2639 души! На всѣки случай, броя на всички емигранти отъ Търновския окржгъ (за Европа и за Америка: градинари, дюлгера и работници) е 19648 (ор cit., стр. 46).

Тѣй оскжднитъ давни по числото на емигриралитъ прѣзкоеавно българи, дадени отъ българска страна (официална), трѣбва да допълнимъ съ частни свѣденія и съ тия на италианскитъ и американски статистики. Последнитъ, обаче, трѣбва още отъ сега да забѣлѣжемъ, съвсѣмъ повърхностно засѣгатъ „българската националностъ“, и като малка, турятъ я заедно съ сръбската, а намѣста и заедно съ черногорската.

Нека имаме въ прѣлвидъ и слѣднето обстоятелство: голѣма часть отъ емигриралитъ българи, било че сж измамани отъ емиграционни бюра и агенти, било, поради невѣжество и липса на емиграционно-информационна служба у насъ, биватъ принудени да се върнатъ отъ срѣдата на пжтя, или отъ американскитъ пристанища, като недопуснати въ Съединенитъ Щати и Канада. Всички отъ тѣхъ не се връщатъ въ България, особено слѣдъ закона за емиграцията (1908 г.). бояйки се отъ отговорноститъ като нарушители на закона, и се настаняватъ на работа главно въ Австро Унгария и Ромѣния.

Съгласно живущия въ Америка Д-ръ Шумковъ (вжъ *Народно Стопанство*, 1910, бр. 12, стр. 4), прѣзъ 1909 г., въпрѣки закона за емиграцията ни, въ Америка сж емигрирали 10000 българи, като сж успѣли да сторятъ това по разни прикрити пжтища.

Интересно би било да се знае броя на всички нахо-